

INFORME JURÍDIC

Assumpte: Projecte de decret llei sobre el règim de millores de la prestació econòmica d'incapacitat temporal del personal al servei de l'Administració de justícia a Catalunya

Sol·licitant: Secretària de Relacions amb l'Administració de Justícia

---

1.- ANTECEDENTS

La Secretaria de Relacions amb l'Administració de Justícia ha tramés a aquesta Assessoria Jurídica, en data 21 de setembre de 2017, el Projecte de decret llei sobre el règim de millores de la prestació econòmica d'incapacitat temporal del personal al servei de l'Administració de justícia a Catalunya, acompanyat d'un informe justificatiu sobre la necessitat de l'elaboració del Projecte de decret llei esmentat.

L'esmentat Projecte de decret llei ha d'ésser sotmès a informe dels serveis jurídics, de conformitat amb el que disposa l'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, en relació amb l'article 4.1.a) de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

2.- CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

Primera. Marc competencial i marc normatiu

El Projecte de decret llei té per objecte establir el règim de millores de la prestació econòmica d'incapacitat temporal del personal al servei de l'Administració de justícia a Catalunya.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya (en endavant, EAC) dedica el seu títol III al poder judicial a Catalunya, i concretament el capítol III, a les competències de la Generalitat sobre l'Administració de justícia, establint, entre altres, competències en matèria de mitjans materials i de mitjans personals, oficina judicial i institucions i serveis de suport, justícia gratuïta, justícia de pau i de proximitat.

Quant als mitjans personals, d'acord amb l'article 103.1 de l'EAC, correspon a la Generalitat la competència normativa sobre el personal no judicial al servei de l'Administració de justícia, dins el respecte a l'estatut jurídic d'aquest personal establert per la Llei orgànica del poder judicial, competència aquesta que inclou, entre altres, el règim de retribucions i les llicències, els permisos, les vacances i les incompatibilitats.

D'acord amb l'apartat 2, en els mateixos termes que estableix l'apartat 1, correspon a la Generalitat la competència executiva i de gestió en matèria de personal no judicial al servei de l'Administració de justícia, competència aquesta que inclou, entre altres, efectuar tota la gestió d'aquest personal, en aplicació del seu règim estatutari i retributiu.

Al capítol III (articles 502 a 505) del títol IV (drets, deures i incompatibilitats) del llibre VI (dels cossos de funcionaris al servei de l'Administració de justícia i d'altre personal) de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial (en endavant, LOPJ) es regulen les vacances, els permisos i les llicències del personal al servei de l'Administració de justícia.

L'article 504 de la LOPJ regula les llicències, i d'acord amb el seu apartat 5:

"5. La enfermedad o accidente que impida el normal desempeño de las funciones, darán lugar a licencias por enfermedad.

Sin perjuicio de la obligación de comunicar, en la forma que reglamentariamente se determine, la imposibilidad de asistencia al trabajo por razón de enfermedad durante la jornada laboral del día en que ésta se produzca, los funcionarios deberán solicitar de la autoridad competente la licencia por enfermedad en el cuarto día consecutivo desde que se produjo la ausencia en el puesto de trabajo.

La licencia inicial se concederá por el tiempo que el facultativo haya considerado como previsible para la curación y, en ningún caso, por período superior a 15 días. Si el estado de enfermedad persistiera, la licencia inicial se prorrogará automáticamente en la forma que se determine por la autoridad competente para su concesión, quedando sin efecto si con anterioridad se produce la curación.

Tanto la licencia inicial como las prórrogas, se concederán previa presentación del parte de baja o certificación médica que acredite la certeza de la enfermedad y la imposibilidad de asistir al trabajo.

Se concederán licencias por enfermedad derivadas de un mismo proceso patológico, hasta un máximo de 12 meses prorrogables por otros seis, cuando se presuma que durante ellos pueda el trabajador ser dado de alta médica por curación. Transcurridos dichos plazos, se prorrogarán las licencias hasta el momento de la declaración de la jubilación por incapacidad permanente o del alta médica sin que, en ningún caso, puedan exceder de 30 meses desde la fecha de la solicitud de la licencia inicial.

A estos efectos, se entenderá que existe nueva licencia por enfermedad cuando el proceso patológico sea diferente y, en todo caso, cuando las licencias se hayan interrumpido durante un mínimo de un año.

Los funcionarios de los Cuerpos al Servicio de la Administración de Justicia en situación de incapacidad temporal por contingencias comunes, percibirán el cincuenta por ciento de las retribuciones tanto básicas como complementarias, como, en su caso, la prestación por hijo a cargo, desde el primer al tercer día de la situación de incapacidad temporal, tomando como referencia aquéllas que percibían en el mes inmediato anterior al de causarse la situación de

incapacidad temporal. Desde el día cuarto al vigésimo día, ambos inclusive, percibirán el setenta y cinco por ciento de las retribuciones tanto básicas como complementarias, como de la prestación por hijo a cargo, en su caso. A partir del día vigésimo primero y hasta el día ciento ochenta, ambos inclusive, percibirán la totalidad de las retribuciones básicas, de la prestación por hijo a cargo, en su caso, y de las retribuciones complementarias. Cuando la situación de incapacidad temporal derive de contingencias profesionales, la retribución a percibir podrá ser complementada desde el primer día, hasta alcanzar como máximo las retribuciones que vinieran correspondiendo a dicho personal en el mes anterior al de causarse la incapacidad.

A partir del día ciento ochenta y uno será de aplicación el subsidio establecido en el apartado 1.B) del artículo 20 del Real Decreto Legislativo 3/2000, de 23 de junio, por el que se aprueba el texto refundido de las disposiciones legales vigentes sobre el Régimen especial de Seguridad Social del personal al servicio de la Administración de Justicia.

Por el órgano competente se determinarán los supuestos en los que con carácter excepcional y debidamente justificados se pueda establecer un complemento hasta alcanzar, como máximo, el cien por cien de las retribuciones que vinieran disfrutando en cada momento. A estos efectos, se considerarán en todo caso debidamente justificados los supuestos de hospitalización e intervención quirúrgica.

En ningún caso los funcionarios adscritos a los regímenes especiales de seguridad social gestionados por el mutualismo administrativo podrán percibir una cantidad inferior en situación de incapacidad temporal por contingencias comunes a la que corresponda a los funcionarios adscritos al régimen general de la seguridad social, incluidos, en su caso, los complementos que les resulten de aplicación a estos últimos.

Las referencias a días incluidas en el presente número se entenderán realizadas a días naturales.

La ausencia al trabajo por causa de enfermedad o accidente que no dé lugar a una situación de incapacidad temporal, comportará la aplicación del descuento en nómina en los términos y condiciones que se establezcan por la normativa específica que al efecto se dicte.”

D'altra banda, la disposició transitòria sisena de la Llei orgànica 8/2012, de 27 de desembre, de mesures d'eficiència pressupostària a l'Administració de justícia (publicada al BOE de 28.12.12), va establir que les previsions del paràgraf setè de l'article 504.5 de la Llei orgànica del poder judicial, havien d'entrar en vigor quan per l'òrgan competent es determinessin els supòsits en els que amb caràcter excepcional i degudament justificats se pugui establir un complement fins a assolir, com a màxim, el cent per cent de les retribucions que vinguessin gaudint en cada moment i, en tot cas, en el termini màxim de sis mesos.

Com s'ha apuntat abans, d'acord amb l'article 103.1 de l'EAC correspon a la Generalitat la competència normativa sobre el personal no judicial al servei de l'Administració de justícia, dins el respecte a l'estatut jurídic d'aquest personal establert per la Llei orgànica

del poder judicial, competència aquesta que inclou, entre altres, el règim de retribucions i les llicències.

Quant a l'abast de l'expressió "competència normativa" que el referit precepte estatutari atribueix a la Generalitat sobre el personal no judicial al servei de l'Administració de justícia, dins el respecte a l'estatut jurídic d'aquest personal establert a la LOPJ, la Sentència del Tribunal Constitucional 31/2010, de 28 de juny, ha establert els termes en què cal entendre la referida atribució competencial estatutària:

"El art. 103 EAC se refiere al personal no judicial al servicio de la Administración de Justicia. Su apartado 1 atribuye a la Generalitat «la competencia normativa» sobre el mismo, «dentro del respeto al estatuto jurídico de ese personal establecido por la Ley Orgánica del Poder Judicial». En lo que hace a lo primero, no puede admitirse que, como sostienen los recurrentes, la competencia atribuida a la Comunidad Autónoma en esta materia sea precisamente la legislativa, pues «la competencia normativa» en cuestión también puede ser la reglamentaria. Por lo que se refiere a la previsión de que dicha competencia ha de ejercerse dentro del respeto al estatuto de aquel personal establecido por la Ley Orgánica del Poder Judicial, es evidente que por sí sola excluye toda posible infracción de dicho estatuto jurídico y de la única Ley competente para su regulación. Por ello, la concreta relación de materias cuya regulación se incluye en esa competencia según el propio art. 103.1 EAC sólo puede entenderse por estricta referencia a las previsiones de la Ley Orgánica del Poder Judicial y con arreglo a ellas deben ser interpretadas y entendidas, en su contenido y en su alcance." (FJ 52).

Val a dir que aquesta línia interpretativa ha estat acollida en altres sentències posteriors, com ara, les STC 163/2012, de 20 de setembre, i 18/2013, de 31 de gener.

En execució d'aquesta competència, el Govern de la Generalitat de Catalunya va aprovar el Decret Llei 3/2013, de 25 de juny, sobre el règim de millores de la prestació econòmica d'incapacitat temporal del personal funcionari al servei de l'Administració de justícia a Catalunya, que ha de ser actualitzat i ampliat pel decret Llei que ens ocupa.

En relació amb un possible qüestionament en seu constitucional de l'instrument normatiu que ara es proposa, això és, decret Llei, en base a la doctrina constitucional abans exposada, cal dir que és la pròpia LOPJ la que crida a les comunitats autònomes amb competències assumides en matèria d'Administració de justícia a determinar els supòsits excepcionals a què es refereix el paràgraf setè de l'article 504.5, sense precisar l'instrument normatiu que hagin d'emprar per a la seva determinació; com també ho és, per exemple, que el propi article 103.3 de l'EAC expressament preveu que, en el marc del que disposa la LOPJ, sigui una llei del Parlament de Catalunya la que pugui crear cossos de funcionaris al servei de l'Administració de justícia dependents de la funció pública de la Generalitat.

Mitjançant el Decret 466/1982, de 14 d'octubre, el Govern de la Generalitat a través del Departament de Justícia, va assumir les competències que poguessin derivar de l'aplicació dels articles 18, 22, 23 i 24 de l'Estatut d'Autonomia de 1979. Les primeres transferències en matèria d'Administració de justícia es van dur a terme l'any 1990. Així,

mitjançant el Reial decret 966/1990, de 20 de juliol, es van traspasar a la Generalitat de Catalunya funcions de l'Administració de l'Estat en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics per al funcionament de l'Administració de justícia, les quals van ser objecte d'ampliació, mitjançant posteriors reials decrets.

Pel Decret 217/1990, de 3 de setembre, es van assignar al Departament de Justícia les funcions en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics per al funcionament de l'Administració de justícia. Mitjançant el Reial decret 441/1996, d'1 de març, es van traspasar les funcions i els serveis en matèria de mitjans personals al servei de l'Administració de justícia, en els termes que estableixen el Reial decret 249/1996, de 16 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament orgànic dels cossos d'oficials, auxiliars i agents al servei de l'Administració de justícia, i el Reial decret 296/1996, de 23 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament orgànic del cos de metges forenses. Les funcions i els serveis traspassats a la Generalitat per aquest Reial decret i pel Reial decret 409/1996, d'1 de març, es van assignar al Departament de Justícia mitjançant el Decret 129/1996, de 16 d'abril.

De conformitat amb el Decret 2/2016, de 13 de gener, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, correspon al Departament de Justícia l'exercici de les funcions relacionades amb l'Administració de justícia a Catalunya i la seva modernització (art. 3.10.1).

El personal funcionari dels cossos de personal al servei de l'Administració de justícia (pel que ara interessa, els cossos de metges forenses, de gestió processal i administrativa, de tramitació processal i administrativa i d'auxili judicial al servei de l'Administració de justícia destinat a Catalunya, això és, el personal regulat a l'article 470 de la LOPJ, i sobre el qual la Generalitat exerceix les seves competències), en situació d'incapacitat temporal resta subjecte al règim especial de la Seguretat Social integrat pel mutualisme judicial que regula el Reial decret legislatiu 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de les disposicions legals vigents sobre el règim especial de la Seguretat Social del personal al servei de l'Administració de justícia, i desplegat pel Reial decret 1026/2011, de 15 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament del Mutualisme Judicial, sistema de mutualisme judicial la gestió del qual correspon a la Mutualitat General Judicial, adscrita al Ministeri de Justícia (article 4 del Reial decret legislatiu 3/2000, de 23 de juny).

L'entrada en vigor del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per a garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, va alterar substancialment les bases sobre les quals s'articulava el règim de la prestació econòmica en la situació d'incapacitat temporal del personal al servei de les administracions públiques, organismes i entitats dependents i òrgans constitucionals. Pel que fa al personal funcionari dels cossos al servei de l'Administració de justícia compresos en la LOPJ, l'article 9.4 de l'esmentat Reial decret llei, va establir el següent:

"4. Los integrantes de la Carrera Judicial y Fiscal, del Cuerpo de Secretarios judiciales, así como los Funcionarios de los Cuerpos al Servicio de la Administración de Justicia comprendidos en la Ley Orgánica del Poder Judicial, en situación de incapacidad temporal por

contingències comunes, percebirán el cinquanta per cent de las retribuciones tanto básicas como complementarias, como la prestación por hijo a cargo, desde el primer al tercer día de la situación de incapacidad temporal, tomando como referencia aquellas que percibían en el mes inmediato anterior al de causarse la situación de incapacidad temporal. Desde el día cuarto al vigésimo día, ambos inclusive, percebirán el setenta y cinco por ciento de las retribuciones tanto básicas como complementarias, como de la prestación de hijo a cargo, en su caso. A partir del día vigésimo primero y hasta el día 180, ambos inclusive, percebirán la totalidad de las retribuciones básicas, de la prestación por hijo a cargo, en su caso, y de las retribuciones complementarias.

Cuando la situación de incapacidad temporal derive de contingencias profesionales, la retribución a percibir podrá ser complementada desde el primer día, hasta alcanzar como máximo de las retribuciones que vinieran correspondiendo a dicho personal en el mes anterior al de causarse la incapacidad.

A partir del día nonagésimo primero será de aplicación el subsidio establecido en el apartado 1.B) del artículo 20 del Real Decreto Legislativo 3/2000, de 23 de junio.”

Per la seva banda, d'acord amb l'apartat 5 del referit article 9, cada Administració pública podrà determinar, respecte del seu personal, els supòsits en què amb caràcter excepcional i degudament justificats es pugui establir un complement fins a assolir, com a màxim, el cent per cent de les retribucions que vinguessin gaudint en cada moment. A aquests efectes, el Reial decret llei considera en tot cas degudament justificats els supòsits d'hospitalització i intervenció quirúrgica. Així mateix, preveu que en cap cas els funcionaris adscrits als règims especials de seguretat social gestionats pel mutualisme administratiu podran percebre una quantitat inferior en situació d'incapacitat temporal per contingències comunes a la que correspongui als funcionaris adscrits al règim general de la seguretat social, inclosos, si s'escau, els complements que les resulten d'aplicació a aquests últims.

La vigent redacció del paràgraf setè de l'article 504.5 de la LOPJ ha estat donada per la Llei orgànica 8/2012, de 27 de desembre, de mesures d'eficiència pressupostària a l'Administració de justícia, a l'efecte d'adequar-ho al nou règim de prestació econòmica en la situació d'incapacitat temporal.

D'acord amb l'anterior redacció d'aquest paràgraf setè, les llicències dels funcionaris dels cossos al servei de l'Administració de justícia per malaltia donaran lloc a plenitud de drets econòmics durant els sis primers mesos des de la data en què es va sol·licitar la llicència inicial, sempre que les mateixes es derivin del mateix procés patològic i de forma continuada o amb una interrupció de fins a un mes.

Amb l'actual redacció del paràgraf setè de l'article 504.5 establerta per la Llei orgànica 8/2012, de 27 de desembre, els funcionaris en situació d'incapacitat temporal per contingències comunes percebran el 50% de les retribucions bàsiques i complementàries i, si escau, la prestació per fill a càrrec, des del primer al tercer dia de la situació d'incapacitat temporal, des del dia 4 fins al 20, ambdós inclosos, percebran el 75% de les retribucions bàsiques i complementàries, i, si escau, la prestació per fill a càrrec; a partir del dia 21 i fins al 180, ambdós inclosos, percebran la totalitat de les retribucions bàsiques i complementàries i, si escau, la prestació per fill a càrrec. Pel que fa a les situacions

d'incapacitat temporal derivades de contingències professionals, la LOPJ estableix que la retribució es podrà complementar des del primer dia fins a assolir, com a màxim, les retribucions que corresponguin al mes anterior al de causar-se la incapacitat.

Igualment, la LOPJ preveu que per l'òrgan competent es determinaran els supòsits en què, amb caràcter excepcional i degudament justificats, es podrà establir un complement fins a assolir, com a màxim, el cent per cent de les retribucions que vinguessin gaudint en cada moment i que, a aquests efectes, es consideraran en tot cas degudament justificats els supòsits d'hospitalització i intervenció quirúrgica.

Pel que fa als decrets llei, l'article 64 de l'EAC estableix el següent:

- “1. En cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei. No poden ser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets dels deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.
2. Els decrets llei resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.
3. El Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins el termini establert per l'apartat 2.”

També l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, preveu que el Govern, en cas d'una necessitat extraordinària i urgent, pugui dictar disposicions legislatives provisionals, sota la forma de decret llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut.

Així doncs, pel que fa als requisits que han de concórrer per poder dictar un decret llei ens trobem, a banda de la concurrència del pressupòsit habilitant (això és, la necessitat extraordinària i urgent), que el decret llei no pot tenir per objecte les matèries excloses per l'avantdit article 64 de l'Estatut i que haurà de ser validat pel Parlament de Catalunya.

Pel que fa la concurrència de la necessitat extraordinària i urgent del Projecte de decret llei sobre el règim de millores de la prestació econòmica d'incapacitat temporal del personal al servei de l'Administració de justícia a Catalunya, com explica l'informe justificatiu de la secretària de Relacions amb l'Administració de justícia, de 20 de setembre de 2017, aquesta ve donada en gran mesura perquè el mateix Parlament de Catalunya ha instat en diverses ocasions al Govern a adoptar, a la major brevetat possible, mesures per tal que els empleats públics recuperin les seves condicions laborals. Així, la Resolució 7/XI, sobre la recuperació de la paga extraordinària del 2012 i d'altres drets laborals dels treballadors públics i la Moció 121/XI, sobre l'oferta pública d'ocupació i les condicions laborals del personal de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, entre d'altres mesures, instaven la recuperació del 100% del salari deduït per incapacitat temporal des de l'1 de gener de 2017.

D'altra banda, la regulació que es proposa en el Projecte de decret llei no es troba en cap de les matèries excloses per l'article 64 de l'EAC.

En efecte, pel que fa als límits materials que el Govern de la Generalitat ha de respectar a l'hora de dictar un decret llei i que s'enumeren en el mateix apartat 1 de l'article 64 EAC, resten excloses com a objecte de regulació d'aquest tipus de norma les següents matèries: la reforma de l'Estatut; les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic; la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut (capítols I, II i III del títol I de l'EAC) i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya; i, finalment, el pressupost de la Generalitat.

L'article 62 EAC perfila les matèries que tenen naturalesa de desenvolupament bàsic i, consegüentment, restarien excloses a la regulació per decret llei: l'organització territorial (art. 2.3 EAC); la llengua pròpia i les llengües oficials (art. 6 EAC); l'aprovació de la Carta dels drets i deures dels ciutadans de Catalunya (art. 37.2 EAC); el règim electoral (art. 56.2 EAC); l'estatut personal del president o presidenta de la Generalitat (art. 67.5 EAC); l'organització, el funcionament i les atribucions del Govern (art. 68.3 EAC); els aspectes principals de la composició i el funcionament de les institucions estatutàries del Consell de Garanties Estatutàries, el Síndic de Greuges i la Sindicatura de Comptes (art. 77.3, 79.3 i 81.2 EAC); i l'establiment d'un règim jurídic especial per a l'Aran (art. 94.1 EAC).

Per tant, a la vista de l'anàlisi del Projecte de decret llei, la normativa analitzada no es trobaria inclosa en aquests límits materials d'actuació.

Finalment, d'acord amb el que també estableix l'article 64 de l'EAC, el decret llei haurà de ser validat pel Parlament.

Segona. Procediment de tramitació i contingut del Projecte de decret llei

L'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, estableix els requisits per a la tramitació i aprovació dels projectes de decret llei:

- “1. El Govern, en cas d'una necessitat extraordinària i urgent, pot dictar disposicions legislatives provisionals, sota la forma de decret llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut.
2. La tramitació d'un decret llei s'inicia a proposta del departament o els departaments competents per raó de la matèria, als quals correspon d'elaborar el projecte corresponent. L'inici de la tramitació s'ha de comunicar al secretari o secretària del Govern.
3. Els projectes de decret llei han d'incloure una exposició de motius en què es raoni expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa i han d'anar acompanyats amb un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar, i es poden acompanyar amb altres memòries, estudis, informes i dictàmens sobre l'adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen. En tot cas, els projectes de decret llei han d'ésser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.
4. Correspon als consellers dels departaments que han elaborat un projecte de decret llei de sotmetre'l a l'aprovació del Govern.

5. Tan bon punt hagi estat publicat un decret llei en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, el Govern ho ha de comunicar al Parlament, perquè n'acordi la convalidació o la derogació.”

Pel que fa a la competència del Departament de Justícia quant a l'inici de la tramitació del Projecte de decret llei, d'acord amb el Decret 2/2016, de 13 de gener, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat, correspon al Departament de Justícia, l'exercici de les funcions relacionades amb l'Administració de justícia a Catalunya i la seva modernització; i d'acord amb el Decret 194/2013, de 9 de juliol, de reestructuració del Departament de Justícia, correspon a la Secretaria de Relacions amb l'Administració de Justícia, entre d'altres funcions, la de dirigir la gestió dels mitjans personals i dels recursos materials i econòmics de l'Administració de justícia a Catalunya (article 46.2.c)).

D'acord amb l'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, amb el Projecte de decret llei s'acompanya un informe justificatiu de la seva necessitat, de la secretària de Relacions amb l'Administració de Justícia, de data 20 de setembre de 2017.

Així mateix, consta a l'expedient la comunicació a l'Oficina del Govern, efectuada pel secretari general mitjançant e-valisa de data 2 d'octubre de 2017, de l'inici de la tramitació del Projecte de decret llei, tal com exigeix l'article 38.2 *in fine* de l'esmentada Llei 13/2008, del 5 de novembre.

D'altra banda, pel que fa a l'informe de la Comissió de Retribucions i Despeses de Personal que preveu l'article 2.2.d) del Decret 309/2011, de 12 d'abril, pel qual es regula el Consell per a l'Impuls i l'Ordenació de la Reforma de l'Administració, consta l'esmentat informe, de data 6 d'octubre de 2017. Efectivament, en el cas que ens ocupa aquest informe és preceptiu atès que la referida Comissió ha d'informar preceptivament de qualsevol proposta relativa al règim retributiu de personal funcionari i laboral al servei de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic, així com dels alts càrrecs, personal eventual, personal directiu de les entitats del sector públic i altre personal amb retribucions no subjectes a conveni.

Cal notar que l'esmentat informe de la Comissió de Retribucions i Despeses de Personal és favorable, “amb el benentès que caldrà modificar la disposició transitòria als efectes de suprimir la retroactivitat de tal manera que el dret al reconeixement del complement neixi a partir de la data d'entrada en vigor del Decret llei.”

També haurà de constar en l'expedient el corresponent informe de la Direcció General de Funció Pública, el qual ha estat sol·licitat pel secretari general mitjançant e-valisa de data 2 d'octubre de 2017. Aquest informe es requereix de conformitat amb l'article 31.1.b) del Decret 262/2016, de 7 de juny, de reestructuració del Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge, el qual atribueix a la Subdirecció General d'Ordenació Jurídica i d'Inspecció General de Serveis de Personal de la Direcció General de Funció Pública la funció d'informar preceptivament de qualsevol proposta de disposició, legal o reglamentària, que contingui aspectes relatius a personal, com també

dels assumptes que s'han de sotmetre a la deliberació de la Comissió Tècnica de la Funció Pública i dels assumptes de personal que s'hagin d'elevat al Govern.

Pel que fa a l'informe d'impacte pressupostari, aquest informe de la Direcció General de Pressupostos del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda és preceptiu, atès el contingut de les mesures que es regulen al Projecte de decret llei. Aquest informe ha estat sol·licitat pel secretari general mitjançant e-valisa de data 2 d'octubre de 2017.

Igualment, caldrà incorporar a l'expedient el certificat de la secretària de la Mesa de negociació del personal al servei de l'Administració de justícia.

Així mateix, el Projecte de decret llei haurà de sotmetre's a l'aprovació del Govern i, pel que fa al Consell Tèctic, en el cas dels projectes de decret llei el seu dictamen no és preceptiu d'acord amb el que estableix l'article 8.1.b) del Reglament del Consell Tèctic del Govern, aprovat pel Decret 413/2011, de 13 de desembre, que preveu que el Consell Tèctic examina i delibera en relació amb els projectes de disposicions normatives que hagin de ser sotmesos a l'aprovació del Govern, tret del projectes de decret llei.

Pel que fa a l'estructura i contingut del Projecte de decret llei, aquest consta d'un preàmbul, un article únic, una disposició addicional, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i una disposició final.

El preàmbul fa referència al marc competencial i normatiu i justifica la necessitat inajornable d'establir la regulació que es proposa.

L'article únic enumera els nous supòsits en què, amb caràcter excepcional i degudament justificats, es pot establir un complement fins assolir, com a màxim, el cent per cent de les retribucions que els funcionaris gaudien en cada moment, tot refonent-los amb els supòsits que recull l'article 1 actualment vigent. Cal notar, a més, que el Projecte de decret llei inclou expressament en el seu àmbit d'aplicació, i per raons de seguretat jurídica, el personal interí al servei de l'Administració de justícia a Catalunya.

D'acord amb l'apartat 1 de l'article únic, el personal funcionari i interí dels cossos al servei de l'Administració de justícia destinat a Catalunya que percep les seves retribucions amb càrrec al pressupost de la Generalitat té dret a percebre, en situació d'incapacitat temporal, les retribucions i els subsidis que s'estableixen en la seva normativa específica.. Aquesta normativa, pel que ara interessa, ve constituïda, fonamentalment, per la LOPJ, i pel Text refós de les disposicions legals vigents sobre el règim especial de la Seguretat Social del personal al servei de l'Administració de justícia, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2000, de 23 de juny, i desplegat pel Reglament del mutualisme judicial, aprovat pel Reial decret 1026/2011, de 15 de juliol.

L'apartat 2 de l'article únic determina els supòsits que, als efectes del que estableix l'article 504.5 de la LOPJ, es consideren degudament justificats, i que són les situacions d'incapacitat temporal següents:

a) la situació d'incapacitat temporal de les funcionàries embarassades.

- b) la situació d'incapacitat temporal derivada de violència de gènere.
- c) la situació d'incapacitat temporal que comporti hospitalització o intervenció quirúrgica, amb independència que sobrevinguin amb posterioritat a l'inici de la incapacitat i sempre que es correspongui amb el mateix procés patològic, així com la derivada de processos oncològics. A aquests efectes, el Projecte de decret llei preveu que els supòsits d'intervenció quirúrgica es complementaran sempre que requereixin repòs domiciliari i derivin dels tractaments inclosos en la cartera bàsica de serveis del sistema nacional de salut.
- d) la situació d'incapacitat temporal que derivi d'un tractament de reproducció assistida o del període de lactància, encara que no doni lloc a una situació de risc durant la lactància.
- e) La situació d'incapacitat temporal derivada de malalties que han estat causa de discapacitat de grau igual o superior al 33%.
- f) La situació d'incapacitat temporal derivada d'exploracions diagnòstiques invasives, com endoscòpies, colonoscòpies, gastroscòpies, fibroscòpies, cateterismes i altres exploracions similars.
- g) La situació d'incapacitat temporal per interrupció voluntària de l'embaràs en el primer trimestre de gestació
- h) La situació d'incapacitat temporal per altres malalties greus i/o subjectes a declaració obligatòria.

En tots els casos anteriors, la prestació econòmica reconeguda es complementarà, des del primer dia de la situació d'incapacitat temporal, fins al cent per cent de les retribucions tant bàsiques com complementàries com, si escau, la prestació per fill a càrrec, prenent com a referència les que es percebien el mes anterior a aquell en què va tenir lloc la incapacitat.

En aquest punt, com apunta l'informe justificatiu de 20 de setembre de 2017, amb el Projecte de decret llei es vol reconèixer al personal al servei de l'Administració de justícia destinat a Catalunya la mateixa cobertura, en aquests processos crítics, que l'establerta per al conjunt del personal al servei de l'Administració de la Generalitat, del seu sector públic i de les universitats públiques catalanes i que recentment ha fixat el Decret llei 4/2017, de 18 de juliol.

Pel que fa a la situació d'incapacitat temporal que derivi de contingències professionals, l'apartat 3 preveu que la retribució a percebre es complementarà des del primer dia, fins al cent per cent de les retribucions que es percebien el mes anterior al de causar-se la incapacitat.

L'apartat 4 preveu que, en tots els casos d'incapacitat temporal, a partir del dia cent vuitanta-u i fins al vint-i-quatrè mes de la situació d'incapacitat temporal, el subsidi que el personal funcionari rep a càrrec de la Mutualitat General Judicial (el subsidi que estableix l'apartat 1.B de l'article 20 del Reial decret legislatiu 3/2000, de 23 de juny), es complementarà, sense que en cap cas es pugui superar el cent per cent de les retribucions tant bàsiques com complementàries, com de la prestació per fill a càrrec, si escau.

D'acord amb la disposició addicional, al personal funcionari integrat en els cossos de personal al servei de l'Administració de justícia procedent dels cossos de personal administratiu, auxiliar i subaltern a què es refereix la disposició transitòria vintena de la LOPJ (personal al servei de la jurisdicció laboral), que percep les seves retribucions amb càrrec als pressupostos de la Generalitat i que està integrat en el règim general de la Seguretat Social, li és aplicable el règim de millores establert en el Projecte de decret llei d'acord amb el seu règim de previsió social.

De conformitat amb la disposició transitòria, quan la situació d'incapacitat temporal s'hagi iniciat abans de l'entrada en vigor del Projecte de decret llei, i pel que fa als nous supòsits excepcionals, el personal tindrà dret al reconeixement del complement fins al cent per cent de les retribucions des del 21 de juliol de 2017.

La **disposició derogatòria** estableix que es deroguen totes les disposicions d'igual rang o inferior que s'oposin al Projecte de decret llei, o que el contradiguin, amb derogació expressa i íntegra del Decret llei 3/2013, de 25 de juny, sobre el règim de millores de la prestació econòmica d'incapacitat temporal del personal funcionari al servei de l'Administració de justícia a Catalunya. Aquesta derogació expressa o específica d'una norma anterior és la que recomana la Comissió Jurídica Assessora, per contraposició a la clàusula de derogació genèrica, la qual no afavoreix la seguretat jurídica (entre d'altres, Dictàmens 151/10, 286/10 i 63/11).

Per acabar, la **disposició final** preveu que el Decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

3.- CONCLUSIONS

Analitzat el Projecte de decret llei sobre el règim de millores de la prestació econòmica d'incapacitat temporal del personal al servei de l'Administració de justícia a Catalunya, aquesta Assessoria Jurídica l'informa favorablement, per tal que es continuï la seva tramitació, sens perjudici que es tinguin en consideració les observacions realitzades en aquest informe.

Barcelona, (a la data que consta a la signatura electrònica)

Vist i plau

Xavier Sambola Cabrer
Responsable d'estudis i informes

Adelaida González Agudo
Advocada de la Generalitat

Ref.: AJ xsc-aga 17D218